

БОЯН БОЙЧЕВ

ОТЧАЯНИЕ

chitanka.info

*И всичко е май, както преди,
Раззеленените вечни дървета,
Слънце през клоните свети,
Аз търся моите далечни следи.*

*А те закъсняват. Няма ги вече.
Все по-бавни стават алеите,
Както преди птиците пеят,
А аз се чувствам далече, далече.*

*Къде съм? Кой съм? Какво съм?
Търся лика си в небесното езеро.
Виждам сянката си премрежена,
Която все още държи се на косъм.*

*Животът — този алчен шегобиец,
Мимоходом замита моите стъпки,
В пространството уморено пристъпвам
С упоритото отчаяние на самоубиец.*

*Паркът. Само паркът мой е.
И тези мои мамещи алеи.
Защо така днес птиците немеят
И срещам толкоз непознати хора?*

*Защо не съм сега, каквото бях?
Та аз мразя дръзките промени,
Със сетни сили моля се да ме приемат
Моите алеи пак при тях.*

*Но ето — вече мен ме няма,
Гората, казват, все е същата.
Забързаният въздух аз преглъщам,
Давя се, бавя се, пропадам.*

*А всичко е май, както преди,
Раззеленените вечни дървета,
Слънце през клоните свети,
Но губят се, губят се моите следи.*

*Не! Аз искам да е както преди,
Креция и късам душата си на части,
И тръгвам сам, последен час,
Докато остават след мене следи.*

лятото на 2005 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.